

lighed – og ikke som på markedsudvalgsrådet den 30. november 1984, hvor markedsudvalgsmedlemmerne måtte tage stilling til et *mundtligt* fremsat forhandlingsoplæg, og hvor regeringen havde hemmeligholdt Spaak II-udvalgets foreløbige rapport for udvalgets medlemmer.

Heldigvis var det efterfølgende topmøde den 3.-4. december 1984 ikke i stand til at træffe nogen beslutninger om unionsforhandlingerne, og regeringen fik derfor ikke lejlighed til at bruge mandatet.

Derfor er der nu tid til at behandle denne sag på en mere demokratisk måde. Dette sker efter venstresocialisternes opfattelse bedst på den måde, at et eventuelt forhandlingsmandat fastlægges gennem vedtagelsen af en folketingsbeslutning.

Dermed sikres fuld offentlighed og skriftlig behandling af sagen, og det sikres, at offentligheden mellem 1. og 2. behandling af beslutningsforslaget kan få adgang til at påvirke folketingets behandling af forslaget, hvilket må være helt afgørende vigtigt i en sag, der vedrører forhandlinger af forfatningsmæssig karakter.